

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 299/2023
18.5.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца GRANDEX ДОО Београд, чији је пуномоћник Мишко Димитријевић, адвокат у ..., против туженог ОТП LEASING ДОО из Београда, ради утврђења ништавости, вредност предмета спора 66.894,40 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 3810/22 од 03.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.5.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 3810/22 од 03.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 3810/22 од 03.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 30П 9661/2021 од 21.3.2022. године утврђено је да је апсолутно ништава одредба члана 3. Уговора о финансијском лизингу број .. од 28.08.2015. године која гласи: „Трошкови обраде лизинг уговора: 555,84“. Обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 66.894,40 динара са законском затезном каматом почев од 29.08.2015. године до исплате и обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове поступка у износу од 32.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3810/22 од 03.11.2022. године преиначена је првостепена пресуда и пресуђено тако да се одбија као неоснован тужбени захтев да се утврди да је апсолутно ништава одредба члана 3. Уговора о финансијском лизингу број .. од 28.08.2015. године која гласи: „Трошкови обраде лизинг уговора: „Трошкови обраде лизинг уговора: 555,84“, као и захтев за исплату износа од 66.894,40 динара са законском затезном каматом од 29.08.2015. године. Обавезан је тужилац да туженом надокнади парничне трошкове у износу од 15.828,00 динара.

-2-

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца јер у конкретном случају за то нису испуњени услови из одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права.

Другостепеном пресудом је правноснажно одбијен захтев за утврђење ништавости одредбе уговора о финансијском лизингу којом је уговорена обавеза плаћања трошкова обраде лизинг уговора, и последично, одбијен је захтев за исплату износа који је тужилац платио туженом по овом основу. Другостепени суд је применом Одлуке о минималним условима за закључење уговора о финансијском лизингу и о начину исказивања лизинг накнаде и других трошкова који настају закључењем тог уговора, утврдио да Одлука предвиђа различите обавезе даваоца лизинга у зависности од својстава примаоца лизинга, те како је прималац лизинга, овде тужилац, правно лице, то је закључак другостепеног суда да тужени није имао обавезу да тужиоца у форми претходне информативне понуде упознаје са овде спорном накнадном, односно трошковима закључења уговора о лизингу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да у конкретном случају није потребно ново тумачење права, ни уједначавање судске праксе. Неосновано је позивање ревидента на правни став о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године, јер се тај став не односи на трошкове лизинг накнаде. Са тим у вези, без утицаја је и указивање ревидента на одлуке које се односе на трошкове обраде кредита, а које су засноване на наведеном правном ставу.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23) и одлучио да ревизија није дозвољена.

-3-

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку, су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је тужба у овој правној ствари поднета дана 01.10.2021. године, те да као вредност предмета спора износи 66.894,40 динара, ради се о привредном спору мале вредности, у ком према цитираној одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић